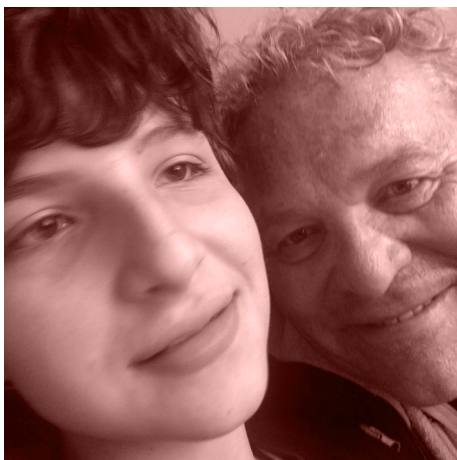

De adem van mijn zoon

Update

juni 2021

Marcel Verreck

Drie maanden later

Het is bijna licht als ik om half zeven de gordijnen opendoe. Nog geen geluiden uit de kamer van Daniël. Het pikstedonker van de winter hebben we omzeild. De omstandigheden hebben nogal geholpen. Drie maanden geleden, half november, heb ik Daan voor het laatst op donderdagochtend op de schoolbus gezet. Toen was er corona bij ons allebei, de verhuizing van Daan naar het Westerhonk, diverse quarantaines, school dicht, bejaarde huisgenoten van Daan die gevaccineerd moesten worden, afijn, pas deze week is voor hem de school weer begonnen. En ook het schema dat we bedacht hebben: dinsdagmiddag naar mij, donderdagochtend via school weer naar het woonzorgpark. Vooralsnog zijn er woensdag geen lessen, dat betekent zeer deskundig uitslapen. Maar vandaag moeten we aan de bak. Ik ben voor de zekerheid een kwartier eerder opgestaan. Alles voelt als vanouds. Behalve dat Daan in drie maanden vier kilo zwaarder is geworden.

Den Haag, juni 2021
Marcel Verreck